

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/168/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119327520
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6119327520.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov Mgr. Martina Štubniaka a Mgr. Janky Benkovičovej, v spore žalobcu C. Y., narodeného XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom Y. XXX/XX, XXX XX U., proti žalovaným 1/ Y. Q., narodenému XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom Z. ulica XX, XXX XX M., 2/ DUPOS dražobná, spol. s r.o., so sídlom Tamaškovičova 17/2742, 917 01 Trnava, IČO: 36 233 935, o žalobe na obnovu konania, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 18C/31/2019-47 z 30. júla 2019, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu p o t v r d z u j e .

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) odvolaním napadnutým uznesením odmietol žalobu žalobcu na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 10C/52/2018.

2. Súd prvej inštancie citujúc ust. § 398, § 410, § 413 ods. 1 písm. c) a § 413 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) dospel k záveru, že žalobe nemožno vyhovieť. Uviedol, že žaloba na obnovu konania predstavuje mimoriadny opravný prostriedok, na uplatnenie ktorého musia byť dané dôvody taxatívne vymenované v ust. § 397 CSP a je prípustná len proti právoplatnému rozhodnutiu, ktorým bolo konanie ukončené a ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej. V posudzovanom prípade žaloba smerovala proti právoplatnému uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 10C/52/2018-14 zo dňa 30. 07. 2018, ktorým bolo konanie o určenie neplatnosti právnych úkonov ako aj konanie o nariadení neodkladného opatrenia zastavené pre neodstrániteľný nedostatok procesnej podmienky (konanie o určenie neplatnosti právnych úkonov bolo zastavené pre prekážku litispendencie a konanie o nariadení neodkladného opatrenia pre prekážku res iudicata), t. j. jednalo sa o rozhodnutie procesného charakteru, ktorým sa síce konanie skončilo, avšak konanie sa nezoberalo meritom veci. Preto žalobu podľa ust. § 413 ods. 1 písm. c) CSP odmietol ako smerujúcu proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustná.

3. Vo vzťahu k trovám konania súd prvej inštancie dodal, že hoci vo všeobecnosti je v zmysle ust. § 262 ods. 1 CSP povinnosťou súdu rozhodnúť o nároku na náhradu trov konania v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, poukazujúc na čl. 3 ods. 1 a čl. 17 Základných princípov CSP (a na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17Co/212/2018-38 zo dňa 24. 09. 2018) uzavrel, že o týchto nerozhodoval, pretože by bolo nevhodné a v rozpore s princípom procesnej ekonomie urobiť takýto výrok a následne len kvôli tomu uznesenie doručovať žalovaným 1/ a 2/, s ktorými sa vzhľadom na počiatočné štádium konania vôbec nekonalo a ktorí tak o konaní ani nevedeli.

4. Proti uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Z obsahu jeho odvolania vyplýva, že navrhuje zrušenie napadnutého uznesenia a vyhovie podanej žalobe na obnovu konania.

5. Žalobca v odvolaní namietal, že prvoinštančný súd svoje rozhodnutie dostatočne nezdôvodnil, čím porušil jeho právo na spravodlivý proces. Neporovnal texty jeho podaní v konaniach sp. zn. 10C/52/2018 a sp. zn. 17C/15/2018, na ktoré sa v napadnutom uznesení odvoláva a tak sa nevysporiadal so všetkými dôvodmi. Namietal tiež, že okresný súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe. Podľa žalobcu „sudca svojím konaním preukázateľne kryje úžernické praktiky veriteľa a jeho dražobných podvodníkov“ a „súd nadržiava stranu úžernickému veriteľovi, ktorý bežne praktizuje nekalé obchodné praktiky voči občanom, spotrebiteľom a uplatňuje nezákonné svoje práva neprijateľnými zmluvnými podmienkami a ktorý nezákonnými postupmi už pripravuje o majetok nie len mňa, ale aj ďalších občanov v SR“.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil ako vecne správne.

7. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje aj s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, ktoré je jasné, zrozumiteľné, presvedčivé a logickým spôsobom sa vysporiada so všetkými relevantnými skutkovými i právnymi otázkami a aspektmi, a teda spĺňa zákonné kritériá odôvodnenia uznesenia uvedené v ust. § 236 CSP. V rozhodnutí súd prvej inštancie aplikoval správne na vec sa vzťahujúce právne normy, ktoré taktiež správne vyložil, a preto odvolanie žalobcu odvolací súd nepovažoval za dôvodné.

8. Nezmeniteľnosť a záväznosť rozhodnutia, ktoré nadobudlo právoplatnosť je totiž jednou zo záruk právnej istoty. Náprava resp. zmena rozhodnutia sa spravidla môže doceliť v riadnom dvojinštančnom postupe formou odvolania. Výnimkou z pravidla právnej istoty t. j. záväznosti a nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí sú tzv. mimoriadne opravné prostriedky, ktorými sa dosahuje náprava právoplatných rozhodnutí, ak existujú zvlášť závažné okolnosti spochybňujúce správnosť a spravodlivosť rozhodnutí. Jedným z takýchto procesných prostriedkov je aj žaloba na obnovu konania, ktorá je špecifickým mimoriadnym opravným prostriedkom, pozostávajúcim z dvoch fáz. Prvou fázou je fáza povolenia obnovy konania a v prípade, ak súd povolí obnovu konania, je možné vec v konaní prerokovať znovu v druhej fáze konania po obnove.

9. Podľa ust. § 397 CSP, proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak

- a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- c) bolo rozhodnuté v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní,
- d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody strany a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným spravodlivým zadosťučinením,
- e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre strany záväzné, alebo
- f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

10. Podľa ust. § 398 CSP, žaloba na obnovu konania je prípustná aj proti právoplatnému uzneseniu, ktorým bol schválený zmier, ak možno dôvody obnovy vzťahovať aj na predpoklady, za ktorých sa zmier schvaľoval; to platí primerane aj o platobnom rozkaze, ktorý nadobudol právoplatnosť.

11. Z citovaných ustanovení vyplýva, že žaloba na obnovu konania je prípustná len proti právoplatnému rozsudku, proti právoplatnému uzneseniu, ktorým bol schválený zmier alebo proti právoplatnému platobnému rozkazu. V týchto prípadoch ide o rozhodnutia vo veci samej t.j. meritórne rozhodnutia. Iné súdne rozhodnutia žalobou na obnovu konania úspešne napadnúť nemožno.

12. Z obsahu žalobcom podanej žaloby na obnovu konania vyplýva, že sa domáhal povolenia obnovy konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 10C/52/2018, ktoré však bolo

právoplatne skončené uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 10C/52/2018-14 zo dňa 30. 07. 2018 tak, že konanie bolo zastavené (z dôvodu prekážky litispendencie), takisto bolo zastavené aj konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (z dôvodu prekážky res iudicata) a zároveň bolo rozhodnuté o trovách konania. Predmetné konanie teda neskončilo ani rozsudkom, ani uznesením o schválení súdneho zmiernu a ani platobným rozkazom, čo znamená, že žalobca podanou žalobou na obnovu konania napadol rozhodnutie, proti ktorému tento mimoriadny opravný prostriedok nie je prípustný. Súd prvej inštancie preto plne opodstatnene a správne žalobu žalobcu na obnovu konania odmietol ako neprípustnú podľa ust. § 413 ods. 1 písm. c) CSP.

13. Pod porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napríklad o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu. Odvolací súd v tomto smere s ohľadom na rozsah žaloby žalobcu na obnovu konania ako aj podaného odvolania poukazuje na to, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami konania (porovnaj nálež ÚS SR sp. zn. I. ÚS 241/07 zo dňa 18. 09. 2008). Taktiež Európsky súd pre ľudské práva pripomenul, že súdne rozhodnutia musia v dostatočnej miere uvádzať dôvody, na ktorých sa zakladajú (García Ruiz c. Španielsku z 21. 01. 1999). Judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Georiadis c. Grécko z 29. 05. 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. 02. 1998).

14. Odvolací súd konštatuje, že prvoinštančný súd tieto princípy rešpektoval, pretože sa vecne a právne správne vysporiadal so všetkými relevantnými skutočnosťami potrebnými k tomu, aby mohol vo veci rozhodnúť. Svoj postup riadne a zrozumiteľne vysvetlil vyjadriac sa ku všetkým okolnostiam majúcim právny význam pre rozhodnutie. Preto k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces nedošlo. Prvoinštančný súd nemusel „porovnávať texty“ podaní žalobcu v konaniach sp. zn. 10C/52/2018 a sp. zn. 17C/15/2018, smerodajné bolo, že konanie, ktoré žiadal žalobca obnoviť skončilo už vyššie popísaným spôsobom (viď 12. odsek odôvodnenia), žaloba na jeho obnovenie nebola prípustná a preto bolo irelevantným, či sa v prípade konania sp. zn. 17C/15/2018 jednalo (podľa žalobcu) o iné konanie. Táto otázka bola pre rozhodnutie o žalobe žalobcu na obnovu konania sp. zn. 10C/52/2018 právne bezvýznamná.

15. Súd prvej inštancie zrozumiteľne a presvedčivo v 9. a 10. odseku odôvodnenia napadnutého uznesenia vysvetlil dôvody, ktoré ho viedli k odmietnutiu žaloby žalobcu, z odôvodnenia jasne vyplýva, že neúspech žalobcu bol spôsobený tým, že právoplatné rozhodnutie, ktorým bolo skončené konanie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 10C/52/2018 napadol nevhodným (nepripustným) opravným prostriedkom. Preto bolo bezpredmetným riešiť ďalšie žalobcom nastolené otázky týkajúce sa samotného právneho vzťahu, ktorý mal byť predmetom riešenia v uvedenom konaní. Odôvodnenie obsahuje dostatok pochopiteľných a presvedčivých argumentov vysvetľujúcich myšlienkový pochod okresného súdu a tak nemožno dať za pravdu žalobcovi v tom, že by uznesenie okresného súdu nebolo v dostatočnej miere zdôvodnené. Žalobca zrejme nepochopil (alebo nechce pochopiť) podstatu odmietajúceho uznesenia prvoinštančného súdu, pretože pri pochopení myšlienky, že mu nebolo možné vyhovieť kvôli tomu, že použil neadekvátny opravný prostriedok by nemohol označiť postup prvoinštančného súdu (a zákonného sudcu) za „kryjúci a nadržávajúci úžerníckym praktikám veriteľov a dražobných podvodníkov“. K takémuto záveru napadnuté uznesenie nesmeruje ani obsahovo a ani svojimi dôsledkami, pretože nikde súd prvej inštancie nehovorí, že veriteľ alebo dražobník nie sú povinní dodržiavať zákon (a v širšom zmysle platnú právnu úpravu). Uznesenie sa v rozsahu zodpovedajúcom predmetu konania zaoberá len tým, či žalobcom podaná žaloba na obnovu konania bola v danom prípade opravným prostriedkom prípustným, čo nebola a tak kvôli jej procesnej neprípustnosti sa súd prvej inštancie nemal dôvod zaoberať a vyjadrovať sa k iným otázkam. Nie je tak pravdou, že prvoinštančný súd (podľa žalobcu) nadržáva stranu „úžerníckemu veriteľovi“.

16. S právom na spravodlivý proces súvisí aj žalobcom (všeobecne) namietaný odklon od ustálenej rozhodovacej praxe. Je ale nutné zdôrazniť, že v odvolaní žalobca nijak bližšie nekonkretizoval, od akého rozhodnutia (rozhodnutí) sa mal súd prvej inštancie svojim rozhodnutím odkloniť, teda aké súdmi najvyšších inštancií už vyriešené otázky hmotnoprávneho či procesnoprávneho mal nesprávne posúdiť. Žalobca nič také konkrétne nedefinoval a tak ani táto námietka nebola dôvodná. Je samozrejmé, že odklon od rozhodovacej praxe bez adekvátneho odôvodnenia (t. j. v rozpore s čl. 2 ods. 3 Základných princípov CSP v spojení s ust. § 220 ods. 3 CSP), by bol prejavom svojvôle, ale v prejednávanom prípade k ničomu takému nedošlo, pretože odvolací súd nenachádza žiadne súdne rozhodnutie najvyšších súdnych autorít, s ktorým by bolo napadnuté uznesenie v rozpore.

17. Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie okresného súdu potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správne súčasne sa v celom rozsahu stotožňujúc s jeho odôvodnením a dodáva, že hoci žalobca v odvolaní vzniesol námietku zaujatosti voči sudkyňi prvoinštančného súdu R.. Y. Q., ktorá vo veci rozhodla, správne na túto námietku v súlade s ust. § 49 ods. 3 a § 53 ods. 3 CSP nebolo prihliadané (a správne tak kvôli tomu vec nebola predkladaná nadriadenému súdu na rozhodnutie) vzhľadom na to, že námietka sa týkala výlučne procesného postupu zákonnej sudkyne a jej rozhodovacej činnosti. Preto ani odvolací súd nemal dôvod bližšie sa tým zaoberať.

18. Vo vzťahu k náhrade trov konania odvolací súd uvádza, že hoci je povinnosťou súdu (teda aj odvolacieho) v zmysle ust. § 262 ods. 1 CSP rozhodnúť o náhrade trov konania v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, v tomto prípade odvolací súd nerozhodoval (rovnako ako správne nerozhodoval ani prvoinštančný súd) o náhrade trov konania z dôvodu, že sa so žalovanými 1/ a 2/ ešte vôbec nekonalo (podľa ust. § 413 ods. 2 CSP nebol zákonný dôvod doručovať im žalobu na obnovu konania na vyjadrenie, keďže bol dôvod na jej odmietnutie). Vzhľadom na odmietnutie žaloby by bolo v rozpore s výkladovým pravidlom obsiahnutým v článku 3 ods. 1 Základných princípov CSP (a v rozpore s princípom procesnej ekonomie podľa článku 17 Základných princípov CSP) robiť v konečnom rozhodnutí len formálny výrok o náhrade trov konania v situácii, kedy žalovaní 1/ a 2/ nijakým spôsobom neboli do konania ešte zainteresovaní kvôli odmietnutiu žaloby na obnovu konania ako neprípustnej.

19. Záverom odvolací súd ešte dáva do pozornosti prvoinštančnému súdu, že súčasťou žalobcom podanej žaloby na obnovu konania bol aj jeho návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nachádzajúci sa na č. l. 12 a nasl. spisu (hoc paradoxne aj toto bolo predmetom rozhodovania v konaní sp. zn. 10C/52/2018), o ktorom súd prvej inštancie opomenul rozhodnúť, pričom bude jeho úlohou posúdiť, či žalobca svojim návrhom osvedčil základné skutočnosti rozhodujúce pre nariadenie neodkladného opatrenia (najmä ak už bolo aj odvolacím súdom rozhodnuté vo vzťahu k žalobe na obnovu konania samotnej).

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia dovolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).